

Եյսը տեսան, բայց Պօլսոս առաքելց
ուղեկցաց պէս՝ ձայները չլսեցին կամ
չհասկացան. սակայն կարծէին որ Քրիս-
տոս կ'երևէր և կ'ըսէր իր ընտրելոյն.
«Մի դանդաղիր, զի ես ընդ քեզ եմ,
» և անյաղթելի առնեմ զքո բանդ »:
— Նոյն իսկ Յոհաննավանուց մէջ այս-
պիսի այցելութիւն մ'ունեցաւ վահան.
և ելնելուն ատեն՝ Հայրն Յոհան այլ Սո-
զոմնի պէս առւաւ իրեն պէտք եղած
զգեստ, թոշակ և ծի: — Նոյն ընդունե-
լութիւնը գտաւ վահան նաև ուրիշ
վանորէից մէջ, մանաւանդ յիշատակե-
լոց ամենէն ետքին մէջ, որ է Երաշխա-
ռոր (Հիմա Սրանչելագործ) ըսուած
վանքն յԱրծկէ, վանայ ծովուն արե-
մտեան հիւմիսային ծայրը, Սիփան
(Մասեաց) լեռան ստորոտը. որոյ Հայրն
կամ առաջնորդն էր Արտաւազդ, բա-
րեսէր հիւրասէր անձ մը, որոյ Համար
և Արքահամ կոչուէր. որ և իմանալով
թէ վահան է եկողն, բոլոր եղբայրնե-
րով գիմացն ելաւ ընդունեցաւ, և իրեք
օր պահեց պատուեց սփոփեց զնա. լլ-
սեց մանրամասնարար անոր դիպուած-
ները և դիտաւորութիւնը. ինքն այլ
քաջալերեց, և թոշակը նորոգելով, ա-
ռաջնորդ եղբայր մ'այլ տուաւ, որ ին-
չուան ուր որ ուզէ հետը տանի. արձը-
կեց զնա մեծ սիրով, և մեծ այլ յու-
սով՝ քիչ ատենէն Քրիստոսի եկեղեց-
ւոյն փառաւոր յաղթող վկայ մը ճանչ-
նալու և ճանչցընելու զնա, ինչպէս որ
ըրաւ այլ:

Հ. Դ. Մ. ԱԼԻՇԱ

Կր շարունակուի:

Ճշմարտախօսութիւն.

Ճանապարհորդ ոմն ՚ի պատմելն
զանցս ճանապարհորդութեան իւրոյ,
ասէ, թէ ծանեայ զայր ոմն ՚ի հասա-
կի ամաց 110, որ երդնոյր թէ չէ իւր
սուեալ բնաւ:

Եւ եղև ՚ի միում աւուրց կենաց իւ-

րոց՝ ել սա յարքունիս թագաւորին,
ուր կոչեցեալն էր, զի կամէր խօսել
ընդ նմա թագաւորն. և ՚ի հարցանել
զնա թագաւորին, թէ ո՞լեալ իցէ հայր
քո: — Ծերունին, առ ՚ի չարկանելոյ
զանձն ՚ի վտանդ ստախօսութեան, այս-
պիսի ետ պատասխանի. — Տէր իմ
արքայ, ես չգիտեմ զայր հաւաստեաւ.
բայց թէ արժան իցէ ինձ հաւատալ մօր
իմում, յիշեմ՝ զի ասէր նա ցիս, թէ
Այս ոմն անուն եղեալ իցէ այր իւր:

—————
Փիլիսոփիայ և ոմն նաւաստի.

Դաւաստի ոմն պատրաստէր նաւել
՚ի Հնդիկս. Եհարց ցնա փիլիսոփիայ ոմն .
Ո՞ւր մեռաւ հայր քո: Ետ պատասխա-
նի նաւաստին՝ ՚ի նաւաբեկութեան: Եւ
հաւ քո: — Յերթան յորս ձկանց, յա-
րեաւ մրրիկ սաստիկ, և ընկղմեաց զնա:
Իսկ նախահաւ քո ուրանօր: — Եւ
նա կորեաւ, ասէ, ՚ի նաւի ուրեք խոր-
տակելոյ ՚ի ժայռու:

Ապա որպէս իշխես, կրկնեաց փի-
լիսոփիայն, մտանել ՚ի ծով, ուր կորեան
ամենայն քո նախնիք :

Պատասխանի ետ նաւաստին. Տէր,
ասա ինձ, ո՞ւր մեռաւ հայր քո. — պա-
տասխանի ետ փիլիսոփիայն. յանկողնի
իւրում:

Եւ նախնիք քո: — Ամենեքին մե-
ռան, ասէ, հանգստեամբ յանկողնի իւ-
րեանց: Յաւել յայնժամ նաւաստին,
բարձրաձայն ծիծաղելով: Որպէս վստա-
կիս ուրեմն Տէր իմ մտանել յանկողին
յամենայն երեկոյս, ուրանօր մեռան
ամենայն նախնիք քո:

—————